

VeNeOy:n kaksipäiväinen seminaari alkoi eilen. Paikalla oli yli 30 ihmistä, osa vanhoja tuttuja. Olemattomien kokeneiden seminaarissa Venäjällä ja Neuvostoliitossa opiskelleet muistelivat menneitä vuosilta 1950-1990. Kunkin esiintyjän kirjallinen aineisto kartuttaa sitä kokemushistorian materiaalia, jota esimerkiksi Pia Koivusen kaltaiset historioitsijat tarvitsevat tutkimuksiinsa. Menin paikalle tavatakseni Aimo Minkkisen ja Jukka Mallisen ja kuullakseni heidän esityksensä. Jukan aiheena oli kaksi Moskovaa. Pikkuisen suhteessa petyin. Aimo esiintyi etänä ja Jukka oli perunut tulemisensa. Seminaari päättyi noin klo 18, minkä jälkeen oli tarjolla pientä purtavaa. Tilaisuuden ruokatauolla oli mahdollista katsoa Elinkautiset filmiä, jonka ohjaaja Jari Kokko ja tuottaja Pentti Vikki olivat paikalla. Anna-Maija Jokela oli pystyttänyt upean valokuvanäyttelyn Venäjä-talon tiloihin. Väkeä oli saapunut paikalle ympäri Suomea, joukossa runsaasti vanhoja tuttuja.

Seuraavassa välähdyksiä seminaarin ensimmäisen päivän ajalta.

Kuvat ja kuvatekstit Mauri Kymäläinen, Helsingissä 7.11.2021
Kuvakokoelman tekninen toimitus: Laura Rontu 14.11.2021

Pentti Stranius ja Merja Jokela vetivät vuorotahtiin seminaaria.

Salissa oli melko mukavasti porukkaa, varmaan vähän yli 30, Helsingistä ja kauempaakin.

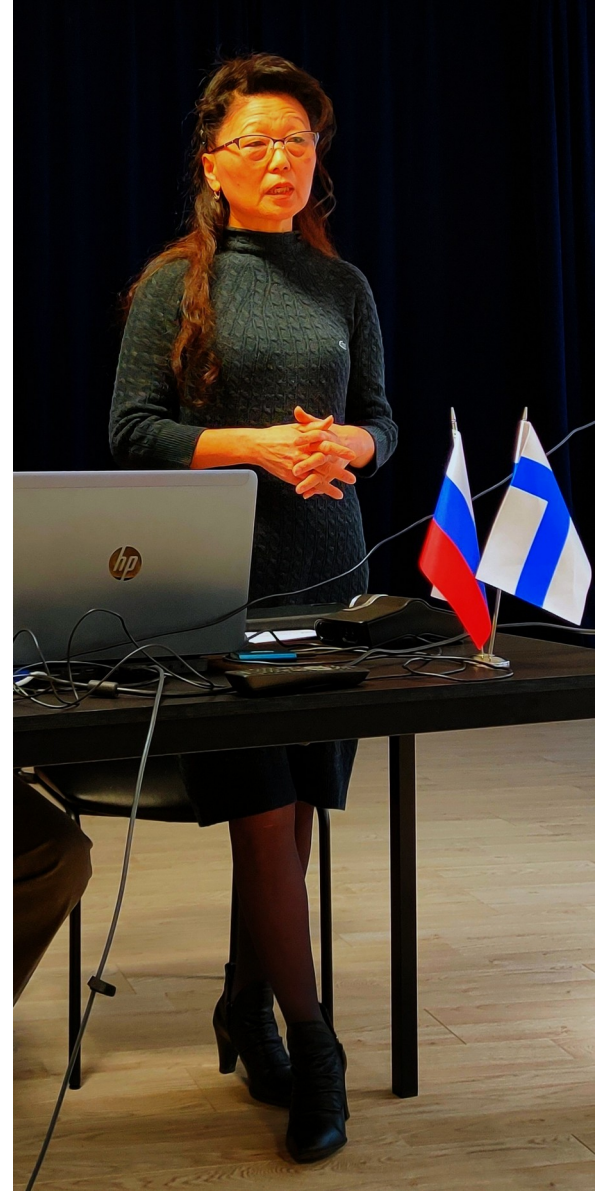

Isännät, vasemmalla tulkki ja oikealla isännän ottein puhunut Pavel Shevtsov Rossotrudnitsesvosta, Suomen eduskunnan Itämeriseminaarin vieras. Käyttivät tilanteen hyväkseen, puhuivat yli annetun aikarajan niin, että varsinainen seminaariosuus pääsi alkamaan melkein tunnin myöhässä.

Jukka Kim aiheenaan
keskiasteen opinnot
Minskissä.

Su Ran Kim: Habarovskista Suomen jatko-opintoihin.

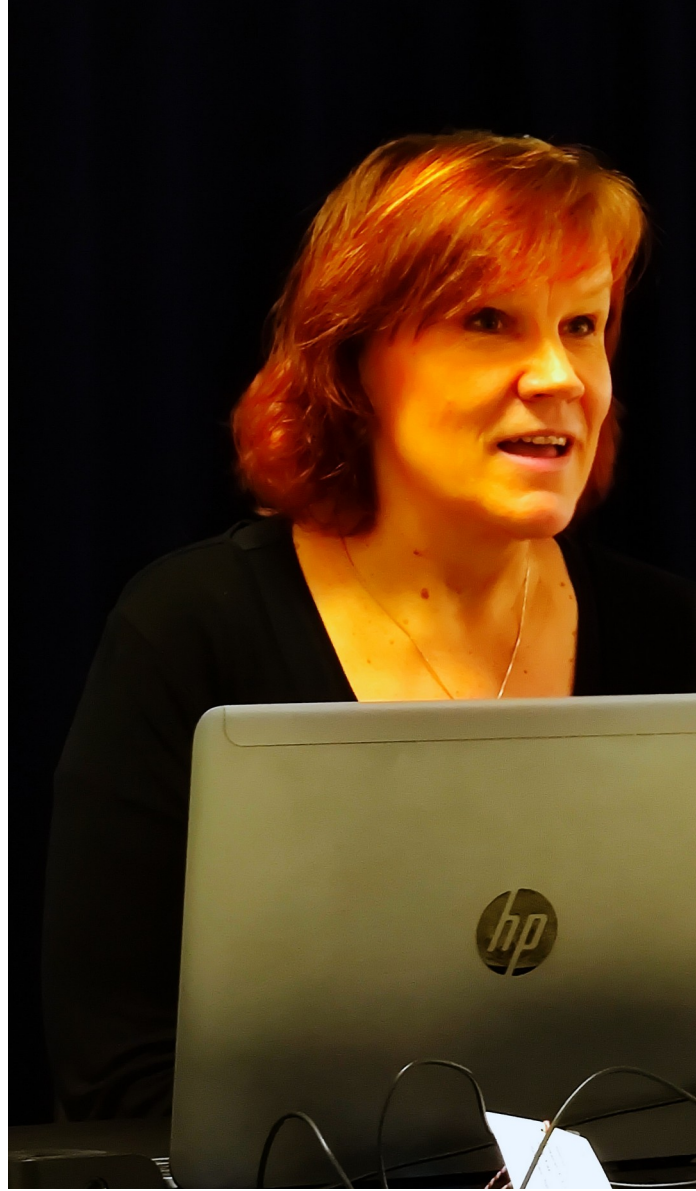
Aimo Minkkinen esiintyi etänä.
Hänen aiheensa oli
Neuvostoliitto minussa.
Teemansa puitteissa Ami
käsittelee Venäjä-Neuvostoliitto-
Venäjä -suurvaltaa varsin
myönteiseen sävyyn. Ami
tuomitsi kaikki Suomessa
(esim. Hesari) Venäjästä
vääristä tietoa levittävät,
eripuraa synnyttävät tahot,
joiden toiminnalla saattaa olla
todella tragisia seurauksia.
Ainakin Suomelle, mitä jo
vuosisataiset kokemukset
osoittavat.

Kuvassa oikealla Liisa Taskinen: lääkäriksi opiskelua Leningradissa. Laitteiden käytössä opastavat Andrei Venäjä-talosta ja Laura Rontu.

Kuvassa Hanna
Koppelomaki, jota
ohjelmassa tituleerataan
Olemattomien
kokemusasiantuntijaksi
(Leningrad-Pietari 1989-
1994). Hannan aihe oli:
Maa hajosi, pää hajosi – ja
kuinkas sitten kävikään.
Hannan esitys oli parasta
A-luokkaa. Toivoisin, että
hänen esityksensä löytyisi
jostain kirjallisesta
muodossa.

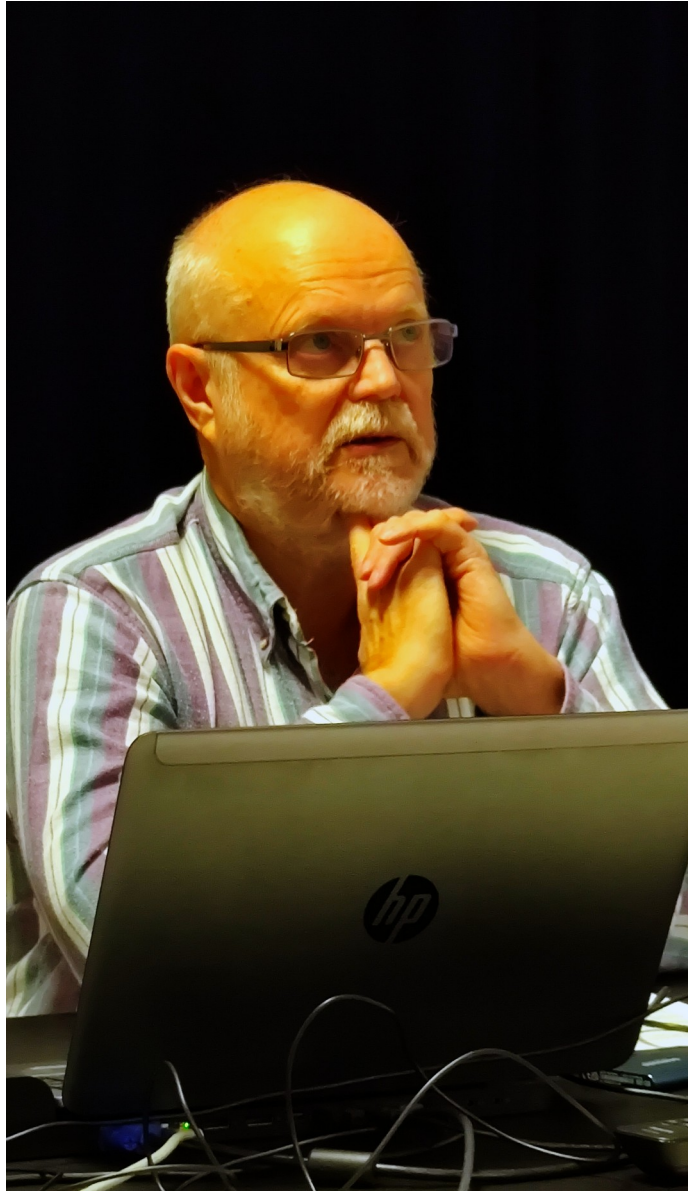
Kyösti Kozloff esiintyi etänä,
kertoi suvustaan ja
opinnoistaan
Neuvostoliitossa. Ilmaisi
monisanaisesti olevansa
pro-Putin miehiä.

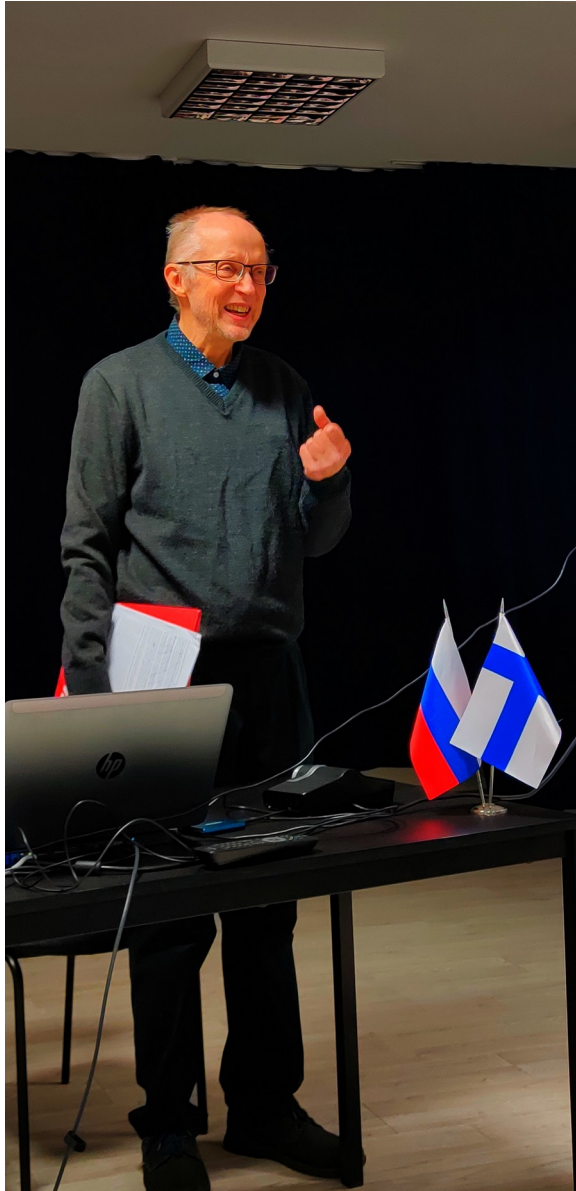
Ruokatauon aikana oli mahdollista katsoa elokuva Elinkautiset (2004, 76 min.). Ohjaaja Jari Kokko esitteli elokuvan ja sen syntyvaiheet.

Jouko Jokisalo opiskeli
DDR:ssä. Hän kertoi
väitöskirjan vääntämisestä
Humboldt-yliopistossa.

Eero Suvilehto kertoi siitä,
miten hän joutui Levskin
Stadionilta Lenin bulevardille
– muistoja Sofiasta.

Risto Koivisto kertoi suomenkielen
lehtorin olemattomia kokemuksia
Petroskoi – Peking -akselilla.

Jukka Korpela kertoi etänä joitakin
näkökulmia etuoikeutettujen maailmasta.

Vladimir Tshetyi kertoi
etänä Kuubasta
Alumni Russian
kansainvälisestä
toiminnasta.

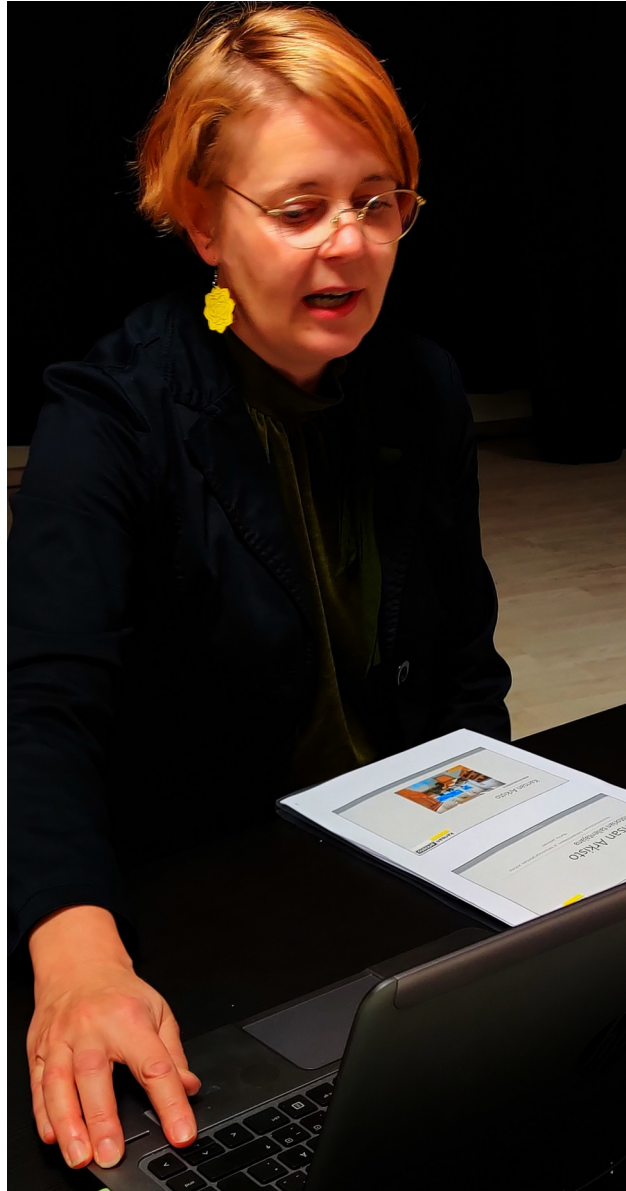
Pia Koivunen valotti
kokemushistoriallista
näkökulmaa
neuvostoaikaan. Hän
kannusti läsnäolijoita
kirjaamaan muistiin
kokemuksiaan. Ilmaisi ilonsa
saadessaan olla läsnä tässä
kuplivassa aineiston
muodostumistilaisuudessa.

Riikkamari
Muhosen aiheena
oli ”Kolmas
maailma saapuu
Moskovaan”.

Marita Jalkanen kertoi
Kansan arkiston
toiminnasta ja
aineistojen
keräämisestä painottaen
sitä, että kannattaa
hyvissä ajoin siirtää
omissa nurkissa olevat
aarteet arkistoon
tulevien tutkijoiden
käyttöön.

Seminaarin jälkeen
saatiin pientä purtavaa.

Einekset kävivät kaupaksi.

Illanvieton aikana meitä viihdytti pianisti Sergei Sokolov. Illan loppuksi laulettiin yhdessä kahden A4:sen verran rakkaimpia yhteislauluja alkaen Uralin pihlajasta ja päätyn lauluun Oi niitä aikoja.